

Dosarul nr. 2ra-940/20

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul central (jud. D. Bosîi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

ÎNCHEIERE

05 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu capital străin „Premier Energy Distribution” societate pe acțiuni, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Nina Neculcea împotriva Întreprinderii cu capital străin „Premier Energy Distribution” societate pe acțiuni, intervenienți accesorii Gheorghe Neculcea și Întreprinderea cu capital străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea cu capital străin „Red Union Fenosa” societate pe acțiuni, a fost admis apelul declarat de către Nina Neculcea și a fost modificată hotărârea din 12 iunie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul central în partea reparării prejudiciului moral, iar în rest hotărârea a fost menținută,

constată:

La 14 decembrie 2017 Nina Neculcea a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, familia sa, în persoana lui Gheorghe Neculcea, care îi este soț, are încheiat cu pârâtul contract de furnizare a energiei electrice consumatorilor casnici nr. 30301003791, conform căruia ultimul s-a obligat să livreze fiabil și continuu energie electrică în gospodăria lor din str.xxxx, la parametri stabiliți în conformitate cu standardul în vigoare și Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice.

A menționat că, la 24 august 2017 i s-a defectat frigiderul din cauza tensiunii crescute brusc a energiei electrice.

A considerat că, pârâtul nu și-a onorat obligația prevăzută de contract și de Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice și nu a prestat un

serviciu de calitate.

A susținut că, imediat în ziua următoare a înștiințat pârâtul despre incident, mergând la sediul situat în mun. Cahul și depunând o plângere, prin care a solicitat furnizorului de energie electrică constatarea circumstanțelor defectării frigiderului și soluționarea problemei pe cale amiabilă.

A afirmat că, la momentul depunerii plângerii, angajații, care au recepționat-o, i-au comunicat că, este nevoie de confirmarea autorizată a unui tehnician, în care să fie indicată cauza defectiunii frigiderului.

A relevat că, ulterior, la 07 septembrie 2017, la indicația angajaților ÎCS „Red Union Fenosa” SA a prezentat repetat cererea, prin care a solicitat achitarea prejudiciului material, anexând concluzia tehnică a specialistului, în care a fost indicată mărimea cheltuielilor suportate pentru reparația frigiderului și bonul de plată, care i-a fost eliberat la atelier.

A notat că, conform concluziei tehnice din 07 septembrie 2017, întocmită de către SRL „Rovant Com”, frigiderul s-a defectat ca rezultat al tensiunii energiei electrice mărite.

A declarat că, în răspunsul acordat de pârât la cererile depuse de către ea a fost indicat că, cererea privind restituirea prejudiciului nu poate fi admisă.

A considerat că, refuzul pârâtului de a-i achita cheltuielile pentru reparația frigiderului este contrar prevederilor legale, batjocoritor, făcându-se referință în răspuns la întreruperea furnizării energiei electrice, pe când consideră că, în ambele cazuri a comunicat pârâtului despre incident și a menționat cauza defectiunii frigiderului, care s-a dovedit a fi rezultatul tensiunii crescute.

A invocat că, prin acțiunile pârâtului i-a fost cauzat un prejudiciu moral, care se exprimă prin crearea unei situații stresante în familie atâta timp cât într-o perioadă toridă a anului a rămas fără frigider, ceea ce a dus la alterarea alimentelor pe care cu greu și le permite să le cumpere, beneficiind de o pensie pentru limită de vîrstă, foarte mică.

A mai invocat că, suferința morală a continuat și în cazul în care, neavând bani pentru a-și repara frigiderul, a împrumutat cu mare greu bani pentru a achita serviciile tehnicianului și piesa ieșită din funcțiune de la frigider.

A solicitat încasarea de la pârât a sumei de 2300 de lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 3000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea din 30 martie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul central au fost atrași în proces Gheorghe Neculcea și ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în calitate de intervenient accesorii.

Prin hotărârea din 12 iunie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul central a fost admisă parțial acțiunea și au fost încasate de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul Ninei Neculcea suma de 2300 de lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 500 de lei, cu titlu de prejudiciu moral. A fost încasată de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 169 de lei.

Prin decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Cahul a fost respins apelul declarat de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA, a fost admis apelul declarat de către Nina Neculcea și a fost modificată hotărârea primei instanțe prin majorarea

cuantumului prejudiciului moral încasat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul Ninei Neculcea de la 500 de lei până la 3000 de lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel a conchis că, Nina Neculcea a probat elementele necesare al răspunderii delictuale: fapta ilicită, să fie săvârșită prin acțiune sau inacțiune, vinovăția persoanei care a săvârșit fapta, să existe un prejudiciu și să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul cauzat.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a stabilit cu certitudine că, la 24 august 2017 Ninei Neculcea i s-a defectat frigiderul din cauza tensiunii energiei electrice crescute brusc, iar la 07 septembrie 2017 s-a adresat cu cerere la ÎCS „Red Union Fenosa” SA pentru a-i fi restituită suma de 2300 de lei pentru defectarea frigiderului, fapt confirmat prin concluzia tehnică, întocmită de SRL „Rovant Com” la 07 septembrie 2017. Astfel, autorul faptei culpabile este furnizorul energiei electrice - ÎCS „Red Union Fenosa” SA, fapta ilicită - creșterea bruscă a tensiunii energiei electrice și prejudiciul - defectarea frigiderului apelantei-reclamantă.

Instanța de apel a considerat că, sunt neîntemeiate argumentele invocate de către apelantul-pârât precum că, întreruperea în furnizarea energiei electrice, la care face referire apelanta-reclamanta în perioada de referință, este datorată lucrărilor de reparație planificate în rețeaua electrică a operatorului de distribuție, iar acest gen de întreruperi face parte din procesul funcționării rețelelor electrice și nu pot fi cauza deteriorării receptorilor electrice. Or, prima instanță just a constatat lipsa de diligență a ÎCS „Red Union Fenosa” SA de a anunța că, la 24 august 2017 se planificau lucrări de reparație în rețeaua electrică a operatorului de distribuție.

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiat și argumentul invocat de către apelantul-pârât precum că, la materialele cauzei nu este anexat nici un raport de expertiză, care ar stabili defectiunea bunurilor apelantei-reclamantă, deoarece concluzia tehnică expusă de către SRL „Rovant Com” nu reprezintă concluzie a expertului. Or, concluzia tehnică întocmită de către SRL „Rovant Com” la 07 septembrie 2017 reprezintă o probă pînă la contrariu, în acest sens, deoarece conform autorizației nr. 442, eliberate de primarul orașului Cahul, genul de activitate al SRL „Rovant Com” este reparația tehnicii electrice de uz casnic, respectiv, posedă cunoștințe speciale pentru a efectua concluziile necesare (f. d. 7).

Instanța de apel a relevat că, apelantul-pârât, în conformitate cu art. 27, 56 și 118 CPC, a avut dreptul și posibilitatea prezentării probelor, inclusiv a raportului de expertiză, sau solicitarea numirii unei astfel de expertiză, însă nu a efectuat astfel de acțiuni.

Totodată, instanța de apel a menționat că, nu pot fi admise ca întemeiate argumentul invocate de către apelant-pârât precum că, consumatorul Gheorghe Neculcea se alimentează de la PDC240, F33 PT108CH F2, iar de la alți consumatori care se alimentează de la același post de transformare nu au parvenit careva apeluri telefonice, petiții sau plângerii, fapt care demonstrează că, pe linia rețelelor electrice nu au avut loc careva devieri, întrucît în acest caz, ar fi fost înregistrate reclamații și de la alți consumatori racordați la rețeaua electrică respectivă. Or, conform concluziei tehnice întocmite de către SRL „Rovant Com” la 07 septembrie 2017, cu

certitudine s-a demonstrat faptul că, în urma tensiunii crescute brusc la frigiderul Arctic, prezentat de către Gheorghe Neculcea, s-a defectat „receptorul electric”.

La determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, instanța de apel, luând în considerare gravitatea cauzării suferințelor psihice ale apelantei-reclamantă, vârsta de pensionare a acesteia și a membrului de familie, Gheorghe Neculcea, obiectul deteriorat - frigiderul, ce reprezintă bunul de folosință îndelungată și perioada când s-a cauzat prejudiciul (în timp de vară), durata litigiului, comportamentul ambilor părți, atitudinea apelantei-reclamantă față de apelantul-pârât, din start a fost anunțat ultimul despre incident, dorind să soluționeze problema pe cale amiabilă, starea de stres și frustrare, a considerat că, suma de 3000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă apelantei-reclamantă pentru suferințele psihice și disconfortul suportat ca urmare a bunului defectat, ce-i aparține.

La 10 martie 2020 ÎCS „Premier Energy Distribution” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a dat o apreciere arbitrară probelor.

A menționat că, din actele cauzei reiese că, pe de o parte, intimata nu a identificat autorul faptei, iar pe de altă parte, culpa recurentului. Or, conform art.1398 alin. (1) din Codul civil, aceasta este o condiție obligatorie pentru angajarea răspunderii, deoarece în lipsa culpei, persoana nu poate fi responsabilă de survenirea daunelor.

A susținut că, la solicitarea intimății, reprezentanții recurentului a examinat adresarea, în urma căreia nu au fost stabilite careva devieri de la parametrii stabiliți în normele în vigoare.

A afirmat că, la soluționarea petiției intimății a fost stabilit că, la momentul respectiv, tensiunea era de 228V, iar conform prevederilor Hotărârii ANRE nr. 282 din 11 noiembrie 2016 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice, supratensiune este majorarea tensiunii într-un punct al rețelei electrice până la o valoare mai mare de $1,1 U_c$ (tensiune contractantă) de o durată de 10 ms, care apare în urma comutațiilor sau scurtcircuitelor, ceea ce înseamnă că, tensiunea joasă fiind de 220V, nu se consideră supratensiune deviere cu +/-10% (maxim 245V).

A notat că, întreruperea în furnizarea energiei electrice, la care face referire apelanta-reclamanta în perioada de referință, este datorată lucrărilor de reparație planificate în rețeaua electrică a operatorului de distribuție, iar acest gen de întreruperi face parte din procesul funcționării rețelelor electrice și nu poate fi cauza deteriorării receptorilor electrice.

A considerat că, prejudiciul pretins de către intimată nu este nici determinat și nici determinabil.

A relevat că, la actele cauzei nu a fost anexat nici un raport de expertiză, care

ar stabili cauza defecțiunii bunurilor intimatei. Or, în speță, pentru stabilirea cauzei defecțiunii bunurilor sunt necesare cunoștințe speciale. Înscrierile prezentate nu constituie probe, care demonstrează vina recurentului la defecțiunea bunurilor intimatei, deoarece în acest urma a fi prezentată concluzia expertului.

A invocat că, conform pct. 208 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, operatorul de rețea nu poartă răspundere pentru devierea peste limitele admisibile a parametrilor de calitate a energiei electrice în cazul în care aceste devieri sunt cauzate de instalațiile electrice ce aparțin consumatorului final.

A mai invocat că, consumatorul Gheorghe Neculcea se alimentează de la PDC240, F33 PT108CH F2, iar de la alți consumatori care se alimentează de la același post de transformare nu au parvenit careva apeluri telefonice, petiții sau plângerii, fapt care demonstrează că, pe linia rețelelor electrice nu au avut loc careva devieri, întrucât în acest caz, ar fi fost înregistrate reclamații și de la alți consumatori racordați la rețeaua electrică respectivă.

A considerat că, defecțiunea produsă este una internă, ce a avut loc în rețeaua internă a consumatorului. De altfel, în situația în care ar fi existat defecțiune în rețeaua electrică a operatorului rețelei de distribuție, aceasta i-ar fi afectat și pe alți consumatori vecini, însă alte cazuri nu există.

A menționat că, intimata nu a prezentat careva probe, care să confirme suferințele acesteia, că au avut loc schimbări în modul său de viață, că i-ar fi fost afectată sănătatea (documentele medicale), precum și legătura causală dintre suferințele presupuse ale intimatei și situația care ar fi avut loc la 16 noiembrie 2015.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților decizia contestată la 14 ianuarie 2020, iar la 21 ianuarie 2020 recurentul a recepționat-o, fapt confirmat prin avizul de recepție a acesteia (f. d.170).

Astfel, recursul declarat de către ÎCS „Premier Energy Distribution” SA la 10 martie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎCS „Premier Energy Distribution” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către ÎCS „Premier Energy Distribution” SA, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎCS „Premier Energy Distribution” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea cu capital străin „Premier Energy Distribution” societate pe acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic